

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

3 V. conuenienter Genealogia Christi ab Euangelistis texatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

Christus
cur dici nō
debeat fi-
lius Adæ.

uid, ita in rigore posse dici filium Adæ, quia sicut per humanam generationem formatus est ex filia Abraham: ita etiam ex filia Adæ. Quia verò Christus non est conceptus per feminalem generationem, ideo non est filius eius quoad culpam, nec quoad originis defectum, & propterea non solet, nec debet simpliciter appellari filius Adæ, quia hæc appellatio solet in malam partem accipi, ad denotandum defectum ex infecta origine participatum.

In solutione ad primum tractat D. Tho. illum locum primæ ad Corinth. 15. Primus homo de terra terrenus, secundus homo de celo cælestis. De quo dixit etiam supra quæst. 5. artic. 1. ad primum, & nos dicta disputat. 15. sectio. 3. Reliqua in hoc articulo clara sunt.

ARTICVLVS II.

Virum caro Christi fuerit sumpta de Dauid.

169.

Secundum sic proceditur. Videtur quod Christus non sumpserit carnem de semine Dauid. Matheus enim genealogiam Christi texens eam ad Ioseph perducit, Ioseph autem non fuit pater Christi: ut supra

q. 1. 9. art. 2. & q. 28. art. 1. ad 2. dictum est. Non ergo videtur, quod Christus de genere Dauid descenderit:

2. Præterea, Aaron fuit de tribu Leui ut patet Exod. 6. Maria autem mater Christi cognata dicitur Elisabeth, quæ est filia Aaron: ut patet Lucæ. 1. Cum ergo Dauid fuerit de tribu Iuda (ut patet Matth. 1.) videtur, quod Christus de semine Dauid non descenderit.

3. Præterea, Hierem. 22. dicitur de Iechonia: Scribe istum virum sterilem, nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solum Dauid. Sed de Christo dicitur Isai. 9. Super solum Dauid sedebit. Ergo Christus non fuit de semine Iechonia, & per consequens, nec de genere Dauid. quia Matth. à Dauid per Iechoniam seriem generationum perducit.

Sed contra est, quod dicitur Roman. 1. Qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem.

Respondeo dicendum, quod Christus specialiter duorum antiquorum patrum filius dicitur esse, Abraham scilicet, & Dauid: ut patet Matth. 1. Cuius est multiplex ratio. Prima quidem, quia ad hos specialiter de Christo promissio facta est: dictum enim Abraham Genes. 22. Benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ. Quod Apostolus de Christo exponit, dicens Gal. 3. Abraham dicte sunt promissiones, & semini eius: non dicitur & seminibus, quasi in multis, sed quasi in vno, & semini tuo, qui est Christus. Ad Dauid autem dictum est. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Unde & populus Iudeorum, ut Regem honorifice suscipientes, dicebant Matth. 21. Hosanna filio Dauid. Secundario ratio est, quod Christus futurus erat Rex, Propheta, & sacerdos: Abraham autem sacerdos fuit: ut patet ex hoc, quod Dominus dixit ad eum Genes. 15. Sume tibi vac. am triennem, &c. Fuit etiam Propheta, secundum illud quod dicitur Genes. 20. Propheta est, & orabit pro te. Dauid autem, Rex fuit, & Propheta. Tertia ratio est, quia in Abraham primo incepit circumcisio: in Dauid autem maxime manifestata est Dei electio: secundum illud quod dicitur. 1. Reg. 13. Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum. Et ideo viri usque filius Christus specialissime dicitur: ut ostendatur esse in salutem, & circumfessionem, & electionem Gentilium.

Ad primum ergo dicendum, quod hæc obiectio fuit Fausti Manichei, volentis probare Christum non esse filium Dauid, quia non est conceptus ex Ioseph, usque ad quem seriem generationis Matheus perducit. Contra quem Augustinus, respondet. 23. lib. contra Faustum, quod cum idem Euan-

gelista dicat, & virum Mariæ esse Ioseph & Christi matrem li. 23. ca. 8. Virginem esse, & Christum esse ex semine Dauid, quid restat, nisi credere Mariam non fuisse extraneam à cognatione Dauid, & eam Ioseph coniugem non frustra appellatam, propter animorum consuetudinem, quamvis ei non fuerit carne commixtus: & quod potius propter dignitatem virilem ordo generationum usque ad Ioseph perducitur? Si ergo nos credimus etiam Mariam fuisse de cognatione Dauid: quia Scripturis credimus, quæ virumque dicunt, & Christum ex semine Dauid secundum carnem, & eius matrem Mariam, non cum viro conumbendo, sed virginem. Ut enim dicit Hieronymus, super Matth. Ex vna tribu fuit Ioseph, & Maria: Unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam: propter quod & simul censentur in Bethleem, quasi simul de vna stirpe generati.

Ad secundum dicendum, quod huic obiectioni Gregorius Nazian. respondet dicens, quod hoc nutu superno contingit, ut regium genus sacerdotali stirpi iungeretur, ut Christus, qui rex est, & sacerdos, ab utriusque nasceretur secundum carnem. Unde & Aaron, qui fuit primus sacerdos, secundum legem, duxit ex tribu Iuda coniugem Elisabeth filiam Aminadab. Sic ergo potuit fieri, ut pater Elisabeth aliquam uxorem habuerit de stirpe Dauid: ratione cuius Beata Virgo Maria, quæ fuit de stirpe Dauid, esset Elisabeth cognata. Vel potius è conuerso, quod pater Beatae Mariæ de stirpe Dauid existens, uxorem habuerit de stirpe Aaron. Vel sicut Augustinus dicit. 23. contra Faustum. Si Ioachim pater Mariæ de stirpe Aaron fuit (ut Faustus hæreticus per quasdam scripturas apocryphas asserbat) credendum est, quod mater Ioachim fuerit de stirpe Dauid, vel etiam vxor eius: ita ut per aliquem modum Mariam dicamus fuisse de stirpe Dauid.

Ad tertium dicendum, quod per illam auctoritatem prophetiam (sicut Ambrosius dicit super Lucam) non negatur ex semine Iechonia posteros nascituros, & ideo de semine eius Christus est. Et quod regnavit Christus, non contra prophetiam est, non enim seculari honore regnavit. Ipse enim dixit, Regnum meum non est de hoc mundo.

ARTICVLVS III.

Virum convenienter genealogia Christi ab Evangelistis texatur.

Tertium sic proceditur. Videtur, quod genealogia Christi inconuenienter ab Evangelistis texatur: Dicitur enim Isai. 53. De Christo, Generationem eius quis enarrabit? Ergo non fuit generatio Christi enarranda.

2. Præterea, Impossibile est vnum hominem duos patres habere. Sed Matth. dicit, quod Iacob genuit Ioseph virum Mariæ. Lucas autem dicit Ioseph fuisse filium Heli, ergo contraria sibi inuicem scribunt.

3. Præterea, Videntur in quibusdam à se inuicem diuersificari. Matth. enim in principio lib. incipiens ab Abraham, descendendo usque ad Ioseph, quadraginta duas generationes enumerat: Lucas autem post Baptismum Christi generationem Christi pernit incipiens, à Christo, & perduens generationum numerum usque ad Deum, ponens generationes septuaginta septem viroque extremo computato. Videtur igitur, quod inconuenienter generationem Christi describant.

4. Præterea, Quarto Reg. 8. legitur, quod Ioram genuit Oziam: cui successit Iosias filius eius: huius autem successit filius eius Amasias, postea regnavit filius eius Azarias, qui appellatur Ozias, cui successit Iotham filius eius.

Matthæus sup. e. 15.

Matthaeus autem dicit: quod Ioram genuit Oziam: ergo videtur inconuenienter generationem Christi describere, tres Reges in medio praetermittens.

5. Praterea, Omnes, qui in Christi generatione describuntur, patres habuerunt, & matres, & plurimi etiam ex eis fratres habuerunt: Matthaeus autem in generatione Christi tres tantum enumerat matres, scilicet Thamar, Ruth, & uxorem Uriae: fratres autem nominat Iudae, & Iechonia, & iterum Phares & Zaram. Quorum nihil posuit Lucas. Ergo videtur Euangelista inconuenienter genealogiam Christi descripsisse.

Sed contra est auctoritas Scripturae.

Respondeo dicendum, quod si ut dicitur 2. ad Timot. 5. Omnis Scriptura sacra est diuinitus inspirata. Quae autem diuinitus sunt, ordinatissime sunt: secundum illud Rom. 13. quae a Deo sunt ordinata sunt. Vnde conuenienti ordine genealogia Christi, est ab Euangelistis scripta.

Ad Primum ergo dicendum, quod sicut Hieronymus dicit super Matt. 1. Isai. loquitur de generatione diuinitatis Christi: Matthaeus autem enarrat generationem Christi secundum humanitatem. Non quidem explicans modum Incarnationis, quia hoc etiam est inscissibile: sed enumerans patres, ex quibus Christus secundum carnem processit.

Ad secundum dicendum, quod ad hanc obiectionem, quam mouit Iulianus Apostata, diuersimode ab aliquibus respondetur. Quidam enim (ut Greg. Nazianzenus dicit) dicunt eisdem esse, quos uterque Euangelista enumerat. sed sub diuersis nominibus, quasi binomios. Sed hoc stare non potest: quia Matthaeus ponit unum filiorum Dauid, scilicet Salomonem: Lucas autem ponit alium, scilicet Nathan: quos secundum historiam libri Regum constat fratres fuisse. Vnde alij dixerunt, quod Matthaeus veram genealogiam Christi tradidit: Lucas autem putatiuum, unde incepit, ut putabatur filius Ioseph. Erant enim aliqui ex Iudaeis, qui propter peccata Regum Iudae, credebant Christum ex Dauid non per reges, sed per aliam eius stirpem hominum priuatorum, esse nasciturum. Alij vero dixerunt, quod Matthaeus posuit patres carnales, Lucas vero posuit patres spirituales, scilicet iustos viros, qui dicuntur patres, propter similitudinem honestatis. In lib. vero de Quaestionibus veteris, & noui testamenti respondetur, quod non est intelligendum, quod Ioseph a Luca dicatur esse filius Heli, sed quod Heli, & Ioseph fuerunt patres Christi diuersimode a Dauid descendentes. Vnde de Christo dicitur, quod putabatur filius Ioseph, & quod ipse etiam Christus fuit Heli filius: quasi diceret, quod Christus ea ratione, qua dicitur filius Ioseph, potest dici filius Heli, & omnium eorum, qui ex stirpe Dauid descenderunt: sicut Apostolus dicit Roman. 9. Ex quibus, scilicet Iudaeis, Christus est secundum carnem.

Aug. vero in lib. de Quest. Euangel. tripliciter soluit dicens. Tres cause occurrunt: quarum aliquam Euangelista secutus est. Aut enim vnus Euangelista patrem Ioseph, a quo genitus est nominauit: alter vero vel auum matrem, vel aliquem de cognatis maioribus posuit. Aut vnus erat huic Ioseph naturalis pater, & alter eum adoptauerat. Aut more Iudeorum, cum sine filiis vnus decessisset, eius uxorem propinquus accipiens, filium, quem genuit, propinquo mortuo deputauit. Quod etiam quoddam genus adoptionis legalis est, ut ipse Aug. dicit in 2. de consensu Euang. Et haec vltima causa est verior, quam & Hieron. super Matt. ponit: & Euangelista Caesariensis in Ecclesiastica historia ab Apbrycano historiographo traditam asserit. Dicunt enim quod Nathan, & Melchi diuersis temporibus de vna eademque uxore Iesae nomine, singulos filios procreauerunt: quia Nathan, qui per Salomonem descendit, uxorem eam primum ceperat, & relicto filio vno Iacob nomine, defunctus est: post cuius obitum (quoniam lex viduam alij viro non vetat nubere) Melchi, qui per Nathan genus ducit, cum esset ex eadem tribu, sed non ex eodem genere, relictam

A Nathan accepit uxorem, ex qua etiam ipse suscepit filium nomine Heli. Et sic ex diuerso patrum genere efficiuntur Iacob, & Heli veterini fratres: quorum alter, id est, Iacob fratris sui Heli sine liberis defuncti, ex mandato legis accipiens uxorem, genuit Ioseph: natura quidem generis suum filium, secundum vero legis praeceptum Heli efficitur filius. Et ideo Matthaeus dicit. Iacob genuit Ioseph: sed Lucas, quia legalem generationem describit, nullum nominat aliquem genuisse. Et quamuis Damas. dicat, quod B. Virgo Maria Ioseph attingebat secundum illam originem, qua pater eius dicitur Heli, quia dicit eam ex Melchi descendisse: tamen credendum est, quod etiam ex Salomone originem duxerit, secundum aliquem modum per illos Patres, quos enumerat Matthaeus, qui carnalem Christi generationem dicit enarrare, praesertim cum Ambr. dicat Christum de semine Iechonia descendisse.

Ad tertium dicendum, quod sicut dicit Augustinus in lib. de consensu Euangel. Matthaeus regiam in Christo instituerat insinuare personam; Lucas autem sacerdotalem. Vnde in generationibus Matthaei significatur nostrorum susceptio peccatorum a Domino Iesu Christo: in quantum scilicet per carnis originem similitudinem carnis peccati assumpsit. In generationibus autem Lucae signatur nostrorum abolitio peccatorum a Christo Domino. Et ideo generationes Matthaeus descendens enumerat. Lucas autem ascendens. Inde etiam est, quod Matthaeus ab ipso Dauid per Salomonem descendit, in cuius matre ille peccauit. Lucas vero ad ipsum Dauid per Nathan ascendit, per cuius nominis Prophetam Deus peccatum illius expiauit. Et inde est etiam quod quia

C Matthaeus ad mortalitatem nostram Christum descendente voluit signare, ipsas generationes ab Abraham usque ad Ioseph, & usque ad ipsius Christi natiuitatem descendendo, commemorauit ab initio Euangelij sui: Lucas autem non ab initio, sed a Baptismo Christi generationem narrat, nec descendendo, sed ascendendo, tanquam sacerdotem in expiandis peccatis magis assignans: ubi testimonium Iohannes perhibuit, dicens, Ecce qui tollit peccatum mundi. Ascendendo autem transit ab Abraham & peruenit ad Deum: cui mundati, & expiati reconciliamur. Merito etiam adoptionis originem ipse suscepit: quia per adoptionem efficiuntur filij Dei: per carnalem vero generationem filius Dei filius hominis factus est. Satis autem demonstrauit non seideo dixisse Ioseph filium Heli, quod de illo sit genitus: sed quod ab illo fuerit adoptatus, cum & ipsum Adam filium Dei dixerit, cum sit factus a Deo. Numerus etiam quadragenarius ad tempus praesentis vitae pertinet, propter quatuor partes mundi: in quo mortalem vitam ducimus sub Christo regnante. Quadraginta autem quater habent decem, & ipsa decem ab vno usque ad quatuor progrediens numero consummatur. Posset etiam denarius ad dealogum referri, & quaternarius ad praesentem vitam, vel etiam ad 4. Euangelia, secundum quae Christus regnat in nobis. Et ideo Mat. regiam personam Christi commendans, quadraginta personas posuit, excepto ipso. Sed hoc intelligendum est, si sit idem Iechonias, qui ponitur in fine secundae quaternariae & in principio tertiae, ut Aug. vult: quod dicit factum esse ad significandum, quod in Iechonia facta est quadra deflexio ad extraneas gentes, quando in Babiloniam trans-

D migratum est: quod praefigurabat Christum circumcisione ad praepitum migraturum. Hier. autem dicit duos fuisse Iochim, id est, Iechoniam patrem scilicet, & filium, quorum uterque in generatione Christi assumitur, ut constet distinctio generationum, quas Euangelista per tres quaterdenarios distinguunt, quod ascendit ad quadraginta duas personas. Qui etiam numerus sancta conuenit Ecclesia. Hic enim numerus consummat ex senario, qui significat laborem praesentis vitae, & septenario, qui significat quietem vitae futurae. Sexies, & septies sunt quadraginta duo. Ipse etiam quaterdenarius: quia ex denario & quaternario constituitur per aggregationem, ad eadem significationem pertinere potest, quae attributa est quadragenario, qui con-

lib. 4. ortho-
doxi. c. 15.
ante med.

lib. 3. in Luc.
declinando

ad fin. 10. 5.
li. 2. ca. 4. in
prim. & post
medium si-
mul, 10. 4.

li. 2. de con-
sensu Euang.
cap. 4. ante
med. 10. 4.

Matt. 1. su-
per illud &
post trans-
migrationem
Babilonis,
10. 9. idem ha-
bet Ambr.

in Luc. li. 3.
non multum
procul a fin.
10. 5.

Gloss. ordi-
ne Hieron.
in c. 1. Mat.
in prim. 10.
9.

Aug. in lib.
q. ex nouo
test. qui in-
cipit, Deus
corde per-
fectus est q.
16. & in
lib. qui in-
cipit, Cur
facta & di-
ta q. 6. 10.
4. lib. 2. c. 5.
ante med.
10. 4.

li. 2. cap. 3.
in cap. princ.
10. 4.
Euangel. li. 1.
hij. Eccles.
1. 6. in fin.
& c. 7. pa-
riantem me-
dium, idem
tham, qui per
habet etiam
Ambr. in
Luc. lib. 3.
super princ.
in med. 5.

qui confurgit ex eisdem numeris secundum multiplicationem. Numerus autem, quo Lucas utitur in generationibus Christi, significat vniuersitatem peccatorum. Denarius enim tanquam iustitia numerus in decem preceptis legis ostenditur. Peccatum autem est legis transgressio. Denarii vero numeri transgressio est vnderarius. Septenarius autem significat vniuersitatem, quia vniuersum tempus septenario dierum numero voluitur, septies autem vnderdecim sunt septuaginta septem, & ita per hoc significatur vniuersitas peccatorum, quae per Christum tolluntur.

Matt. 1. super illud, 10
Matth. dicit, quia Ioram Rex generi se miscebat impietatem genuit
Oz. 10. 9.

Homil. 1. in opere imperato, 10. 2.

Aug. in lib. q. ex nouo Testam. q. 85. tom. 4.

Matt. 1. super illud, Iudas genuit Phares 10. 9.

libro 3 in Luc. aliquid quatuor ante medium, tom. 3.

Ad quartum dicendum, quod sicut Hieronymus super illud, 10. Matthei dicit, quia Ioram Rex generi se miscebat impietatem genuit Oz. 10. 9. memoria tollitur, ne in sanctae naturae ordine poneretur. Et ita ut Chrysostomus dicit, quanta benedictio facta est super Iehui, qui vindictam fecerat super domum Achab, & Iezabel, tanta est maledictio super domum Ioram propter filiam iniqui Achab, & Iezabel, ut usque ad quartam generationem praedantur filii eius de numero Regum: sicut scriptum est Exod. 20. Reddam peccatum parentum in filios usque ad tertiam & quartam generationem. Est etiam attendendum, quod & alij Reges fuerunt peccatores, qui in genealogia Christi ponuntur, sed non fuit eorum continua impietas. Nam ut dicitur in libro Questionum veteris, & noui Testamenti, Salomon merito patris sui dimissus in regno est, Roboam merito Asa filij sui: horum autem trium continuauit impietas.

Ad quintum dicendum, quod sicut dicit Hieronymus super illud, 10. Matthei. In genealogia Saluatoris nulla sanctarum mulierum assumitur, sed eas, quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat de peccatoribus nascens omnium peccata deleret. Vnde ponitur Thamar, quae reprehenditur de foerino concubitu: & Raab, quae fuit meretrice: & Ruth, quae fuit alienigena: & Bethsabée vxor Urie, quae fuit adultera. Quae tamen proprio nomine non ponitur, sed ex nomine viri designatur: tum propter peccatum ipsius, quae fuit adulterij, & homicidij conscia: tum etiam ut nominato viro peccatum David ad memoriam reuocetur. Et quia Lucas Christum designare intendit, ut peccatorum expiatorem, talium mulierum mentionem non facit. Eratres autem Iude commemorat, ut ostendat eos ad Dei populum pertinere: cum tamen Ismael frater Isaac, & Esau frater Iacob a populo Dei fuerint separati: propter quod in generatione Christi non commemorantur, & etiam ut superbiam de nobilitate excludat. Multi enim fratrum Iude ex ancillis nati fuerunt: sed omnes simul erant Patriarchae, & tribuum principes. Phares autem, & Zaram simul nominantur, (Vt Ambrosius dicit super Lucam) quia per eos gemina describitur vita populorum: vna secundum legem, quae significatur per Zaram: altera secundum fidem, quae significatur per Phares: Fratres autem Iechonia ponit quia omnes regnauerant diuersis temporibus, quod in alijs Regibus non acciderat, vel quia eorum similis fuit, & iniquitas, & miseria.

DE hac re latè diximus supra disputat. 2. huius tom. 1. 3. ubi propter loci opportunitatem genealogiam B. Virginis texere necessarii fuit, quae explicata, nihil est, quod de Christi genealogia dicamus, nec circa litteram D. Thom. nouum aliquid explicandum occurrit.

ARTICVLVS III.

Virum decuerit Christum nasci de femina.

171.
3. d. 12. q. 3.
ar. 1. q. 2. 5.
op. 3. c. 218.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod materia corporis Christi non debuerit esse assumpta de femina.

Ana. Sexus enim masculinus est nobilior, quam sexus femineus. Sed maxime decuit ut Christus assumeret id, quod est perfectum in humana natura. Ergo videtur, quod non debuerit de femina carnem assumere, sed magis de viro: sicut & Eua de costâ viri formata est.

2. Præterea, Quicumque ex femina concipitur, vtero femina concluditur. Sed Deo, qui calum & terram implet, (ut dicitur Hieremia 23.) non competit quod paruo sumina vtero includatur. Ergo videtur, quod non debuerit concipi de femina.

3. Præterea, illi, qui concipiuntur ex femina, quandam immunditiam patiuntur. Vnde dicitur Iob. 25. Nunquid iustificari potest homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere? Sed in Christo nulla immunditia esse debuit: ipse enim est Dei sapientia: de qua dicitur Sapientia septimo, Nihil inquinatum in illam incurrit. Ergo non videtur, quod debuerit carnem assumere de femina.

Sed contra est, quod dicitur Galat. 4. Misit Deus filium suum factum ex muliere.

Respondetur dicendum, quod licet filius Dei carnem humanam assumere potuerit, de quacunque materia voluisset: conuenientissimum tamen fuit, ut de femina carnem acciperet. Primo quidem, quia per hoc tota humana natura nobilitata est. Vnde Augustinus dicit lib. 83. questio. 9. in memoriam, Homini liberatio in vtroque sexu debuit apparere. Ergo, quia virum oportebat suscipere, qui sexus honorabilior est, conueniens erat ut feminei sexus liberatio hinc appareret, quod ille vir de femina natus est. Secundo, quia per hoc veritas incarnationis assequitur. Vnde Ambrosius dicit in libro de Incarn. Multa in Christo secundum naturam inuenies, & ultra naturam: secundum conditionem etiam naturam in vtero feminei corporis fuit, sed supra conditionem virgo concepit, virgo genuit: ut crederes, quia Deus erat, qui inuoluabat naturam, & homo erat, qui secundum naturam nascebatur ex homine. Et Augustinus dicit epistola ad Volusianum. Si omnipotens Deus hominem vbiunque formatum, non ex materno vtero crearet, sed repentinum inferret aspectibus, nonne opinionem confunderet erroris, nec hominem verum suscepisse, vilo modo crederetur? & dum omnia mirabiliter facit, auferret quod misericorditer fecit. Nunc vero ita inter Deum, & hominem mediator apparuit, ut in unitate persone copulans veramque naturam, & solita sublimaret insolitis, & insolita solitis temperaret. Tercio, quia per hunc modum completur omnis diuersitas generationis humanae. Nam primus homo productus est ex limo terre sine viro, & femina. Eua vero producta est ex viro sine femina: alij vero homines nascuntur ex viro, & femina. Vnde hoc quartum quasi Christo proprium relinquebatur, ut produceretur ex femina sine viro.

Ad primum ergo dicendum, quod quia sexus masculinus est nobilior, quam femineus, ideo humanam naturam in masculino sexu assumpsit: ne tamen sexus femineus contemneretur, congruum fuit, ut carnem assumeret de femina. Vnde Augustinus dicit in libro de Agone Christiano. Nolite vos ipsos contemnere viri filius Dei virum suscepit: nolite vos ipsas contemnere femina, filius Dei natus ex femina est.

Ad secundum dicendum, quod sicut Augustinus dicit. 23. libro, contra Faustum (qui hac obiectione utebatur) Non plane inquit, catholica fides, quae Christum Dei filium, natum secundum carnem credit ex Virgine, vilo modo eundem Dei filium sic in vtero mulieris includit, quasi extra non sit, quasi celi, & terrae administrationem deseruerit, quasi à Patre recesserit, sed vos Manichei corde illo, quo nihil potest nisi corporalia phantasmata cogitare, ista omnino non capit. Vt enim dicit in epistola ad Volusianum. Hominum iste sensus est nihil, nisi corpora valentium cogitare: quorum nullum